

KORAKI DO SPOZNANJA ENOSTI

Ko na tleh zagledate košček vrvi, takoj pomislite na kačo, ki je pravzaprav sploh ni. Ko mislite, da obstaja nekaj česar ni, ste podvrženi strahu in napetosti. Kaj je vzrok temu strahu? Vzrok je v vašem prepričanju. Takšno prepričanje je razlog za vse vaše težave. Če bi celoten prizor pogledali s popolno zavestjo, bi spoznali, da je to le vrv in ne kača. Takrat se ne bi bali iztegniti roke in prejeti za vrv, saj bi vedeli, da je le-ta vse kar obstaja. Veliko žalosti doživljate samo zato, ker pozabljate na dejstvo, da je ves svet le utelešenje Boga.

»**Sem neveden.**« Vsak človek si mora priznati to dejstvo. Nobeden se ne more izogniti tej izjavi glede samega sebe. Zaključek vseh svetih spisov se glasi, da je vse Bog. Če oseba, poleg tega, še vedno trdi, da je ona (osebnost) »jaz«, le potrjuje svojo nevednost.

Lahko podvomimo, ali je sploh možno, da človek pozabi nase in verjame, da je nekaj drugega. /.../ V poltemi se neresnica postavi na mesto resnice; namesto vrvi zagledamo kačo. Ta iluzija vpliva na zavest in prekriva razum, zato zavest in razum pozabita svojo resnično naravo, ki je neomajna blaženost. Zastavita si omejitve osebnih lastnosti in se imata za določeno osebo. Sprejemata prepričanje, da je sreča odzunaj v svetu in se zapletata v posvetno življenje, ki se giblje, spreminja in nima miru. Trpita dvojne udarce nesreče in sreče. Vsi sveti spisi takšnim osebam sporočajo, naj spremenijo svoja življenja s pomočjo odločnega prizadevanja k spoznavanju in doseganju lastne božanskosti.

»**Sem nesrečen. Nimam veselja. To in to si želim. To in to si moram privoščiti.**« Osebo sestavljajo tovrstne želje. Takšno stališče je temelj nevednosti. Če želite izničiti nevednost, ki ločuje in ubija, morate to stališče spremeniti in namesto njega negovati prepričanje: »**Jaz sem utelešenje blaženosti. Sem tisti, ki je uresničil željo.**« Oseba, ki se drži prvega stališča obvlada delno znanje, dočim oseba, ki se drži slednjega prepričanja obvlada univerzalno modrost.

STOPNJE SPOZNANJ

Nevednost lahko odstranite z razumevanjem Božje vseprisotnosti ter **z zlitjem svoje osebnosti z Njegovo neomejenostjo**. Prvi korak je stališče: »Jaz sem Tvoj.« Naj val odkrije, da pripada morju. Ta korak ni tako enostaven kot se zdi. Val potrebuje veliko časa, da se zave neizmerne morja pod seboj, ki mu daje življenje. Njegov ego je tako močan, da se ne bo zlahka pokoril in poklonil morju. »**Jaz sem tvoj. Ti si Gospodar, jaz sem služabnik. Ti si neizmeren, jaz pa omejen.**« Takšno zavedanje bo ukrotilo ego in ovrednotilo vsa dejanja. Takšen pristop k Bogu primerjamo z odnosom mucka do njegove matere. Mucek žalostno bevška, prosi za zaščito in hrano in s tem odstranjuje vse preostale sledi ega.

Naslednji korak se zgodi, ko val zahteva podporo morja kot svojo pravico. Bog mora prevzeti odgovornost, da vodi in ščiti posameznika, saj je le-ta pomemben in je pomembno, da bo osvobojen. Gospod bo zagotovo zadovoljil potrebe slednika. Starodavni pesnik Surdas je pel: »**Ti si moj, ne bom te zapustil; v svoje srce te bom zaklenil; od tam mi ušel ne boš.**«

Zaključni korak predstavlja naslednje stališče: »**Ti si jaz. Jaz sem le podoba, Ti si resnica. Jaz nisem ločen od Tebe. Dvojnosti ni, ker je vse Eno.**« Dvojnost je le iluzija.

TOREJ...

Prvo stališče je dvojnost. Drugo stališče je delna enost, ki predstavlja višji nivo duhovnega raziskovanja in izkušnje. Delna enost govori o treh elementih: Bogu, posamezni duši in naravi ter o njihovem povezovanju v celoto.

Privrženci teorije o dvojnosti menijo, da je vesolje velik stroj, ki ga je ustvaril Bog in s katerim Bog tudi upravlja, medtem, ko privrženci teorije o delni enosti menijo, da je vesolje pojav, ki ga Bog prežema in izpolnjuje. **Toda, privrženci teorije o enosti (Advaita) izjavljajo, da Bog ni ločen od vesolja, saj se je sam spremenil vanj in je zato Bog vse, kar obstaja. Ne obstaja nič razen Boga, nič drugačnega, nič drugega.**

(Odlomek iz Sai Babovega pisma sledniku):

Dragi moj! Vsi so naši sopotniki na potovanju – vse življenje, rastline, živali; ne le moj častilec, marveč tudi sestra žival in sestra rastlina, ne le naš dobri brat, marveč tudi hudobni brat, poduhovljeni brat in brezbožni brat. Vsi se bližajo istemu cilju. Vse nosi isti tok in vsi hitijo proti brezmejni svobodi.

Prav v trenutkih spoznanja se vse misli o posvetnih odnosih, posvetnih povezavah, posvetnih vezeh, posvetni lastnini, posvetnih poželenjih in posvetnih potrebah razblinijo v Bogu, v resnici. Vsako bitje tega vesolja je zmožno preseči čute. Celo mali črv bo nekega dne presegel čute in dosegel Boga. Vsaka življenjska oblika bo dosegla svoj uspeh, svojo izpolnitev.

V vesolju ni ničesar, čemur bi lahko rekli neuspeh. Stokrat bo človek samega sebe poškodoval, tisočkrat bo padel, toda nazadnje bo spoznal, da je Bog.

Tako ti kot jaz sva izliva iste reke – Boga. Tvoja narava je torej Bog in enako velja za mojo naravo. Tvoja narava je božanska, to je tvoja prirojena pravica. Čisto srce je zrcalo, v katerem najlepše odseva resnica, zato je namen vseh duhovnih disciplin prečiščenje srca. Ko je srce očiščeno, v trenutku zasijejo v njem vse resnice. Vse resnice vesolja se bodo odrazile v tvojem srcu, če boš dovolj čist.

Zahtevnejše ko so okoliščine, težavnejše ko je okolje, močnejši so ljudje, ki jih uspešno prestanejo. Zato z veseljem sprejmi vse težave in skrbi. Ko mehurček počí, ugotovi, da je on sam ves ocean. Ti si celota, neskončno, ti si vse, kar je.

- Sathya Sai Baba

(Odlomki iz knjig: Sathya Sai Vahini,
Sathya Sai Speaks, Moj Baba in jaz)

Vprašanja za premislek:

Kako razumem ideal zlitja z Bogom? Kaj pomeni zlitje se oziroma postati eno z Bogom?

Kakšno razliko vidim med teorijo o delni enosti in teorijo o dvojnosti?

Na kateri izmed treh stopenj je moje zavedanje?

Še enkrat preberi začetek besedila in povej svoj komentar o primeru z vrvjo in kačo.